

Les realitats de l'home del carrer

VilaWeb us ofereix un relat del nou llibre de Francesc Serés, 'La matèria primera'

Empúries publica 'La matèria primera' de Francesc Serés (Saidí, 1972). S'hi apleguen vint-i-quatre relats, no de ficció, sobre com malda la gent per tirar endavant. Escrits amb respecte, sense jutjar, sense mentir, sense acarnissar-s'hi, però defugint el tòpic. Llegiu-ne un, 'L'escuma i l'estrella' (.pdf), sobre un jove que es paga els estudis treballant en un restaurant de banquets, que uns quants anys després aconsegueix un estel Michelin.

Una noia que acaba de fer un examen psicotècnic per fer de teleoperadora; els somnis d'un jove taxista de Lloret, amb una visió lúcida de la realitat local i del país; una assemblea de la Seat; un jove que a l'estiu se'n va a França a fer la verema; una història de camioners; una visió de la desindustrialització del país, a partir d'un home que ha passat la vida dissenyant maquinària i que ara l'ha de vendre a la Xina, perquè la d'aquí es va a cercar a Àustria... Aquestes són algunes de les històries que relata Francesc Serés a 'La matèria primera'.

L'escriptor explica la gènesi del llibre: 'Vaig començar el projecte a principi del 2003. Tenia un encàrrec del diari El Punt de Barcelona d'escriure un conjunt de reportatges sobre el món laboral a Catalunya. Havia de retratar què passa avui, però amb una mirada subjectiva i introduint-hi elements literaris. Per les raons que sigui, la proposta al final no va tirar endavant. Però jo tenia molt de material recollit, ja havia parlat amb molta gent, i havia esbossat uns primers relats que presentaven una determinada visió del país. S'havien de treballar més, perquè la matèria primera era molt rica i calia fer-la surar.'

El projecte va aconseguir el Premi Octavi Pellissa, 2004. L'editor i membre del jurat, Xavier Folch, explica la impressió que li va fer: 'Ens va interessar molt la proposta de Francesc Serés: era atractiva per l'originalitat, però alhora era incerta, difícil d'imaginar-ne el resultat. Ara el llibre no decebrà ningú. És una recerca a mig camí entre la història sociològica i la ficció. Serés diu que no hi ha una realitat homogènia, sinó moltes realitats, i el llibre ens ajuda a encarar-nos amb aquestes realitats, sempre fugint del tòpic. Ens ajuda a entendre el país actual i el futur pròxim.'

Apunta l'autor: 'El tema del llibre és l'esforç de la gent per a tirar endavant. De com es mou la gent i, per tant, de com es mou el país.' I quina visió n'ha tret, del país, després de realitzar aquest projecte? Diu: 'La gent està molt per sobre dels qui governen, per la capacitat d'esforç i de superació. A Catalunya, si res falla és el cap. N'hi ha prou de veure que tenim un president que no ha sabut gestionar una OPA, i encara ens tombaran l'estatut al Constitucional. La gent tira endavant, encara que els governants no facin la feina que els toca de fer.'

'Vaig intentar d'abastar tants camps com fos possible, diu Serés, però hi havia sectors que no sortien més enllà del tòpic, com el tèxtil, que no he aprofitat. Si no hi ha fricció, no hi ha relat. Per fer la tria de personatges i situacions vaig fer meua la frase de Gabriel Ferrater: El món és un teixit de gent que coneix una altra gent. Vaig començar a partir de la gent que conec i de la realitat més pròxima. Tots els relats són reals, tret d'un (m'he permès aquesta llicència).'

L'any 2005 Serés va publicar el volum de contes 'La força de la gravetat', que té molta relació amb 'La matèria primera'. 'Sí, explica Serés, l'un és un mirall de l'altre; l'un en la ficció i l'altre en la no-ficció.' L'autor també ha escrit la trilogia 'De fems i de marbres', que aplega 'El ventre de la terra', 'L'arbre sense tronc' i 'Una llengua de plom'.

7 febrer 2007

Una notícia de VilaWeb.cat

Edició GENERAL

<http://www.vilaweb.cat>

[Enllaç permanent](#)